

Prietarai

Tikėti ar netikėti prietarais? Net jei jie – tik pajuokavimai, kartais įsiklausyti verta. Ypač jei taip pataria tavo vidinis balsas!

KAS YRA PRIETARAI?

Liaudies humoras, užfiksuotas išraiškingais posakiais, žmonijos patirtis, pastabumas, mokėjimas skaityti aukštesnių jėgų siunčiamus ženklus? Tiesą sakant, ne taip jau ir svarbu. Svarbu yra tai, kad prietarai apskritai egzistuoja kaip reiškinys ir jų, kaip liaudies išminties, visiškai atmesti ir ignoruoti nederėtų.

Be abejo, dauguma prietarų tiesiog įspėja būti atsargiems visų pirma patiems, labiau rūpintis savo sveikata arba daugiau kliautis sveiku protu. Pavyzdžiui, kad ir tas, draudžiantis valgyti nuo peilio. Juk viskas logiška – gali įsipjauti! Ir vis dėlto kiekvienas žmogus turi savą signalų sistemą, kurią jam dovanoja jo angelas sargas.

NE VISKAS, KAS ATSTITINKA – TIK ATSTITIKINUMAS

Visata sukurta vadovaujantis tam tikra tvarka, dėsniais, kurių nežinojimas tavęs neišvaduos nuo lemties. Jei nepaisysi šių dėsnių, pažeidinėsi juos, tau tikrai nutiks tai, kas ir turi nutikti pažeidėjams – bent jau tam, kad pasimokytum deramo elgesio. Kartais tai gali būti kokie nors smulkučiai signalai, kaip antai sudužęs puodelis, pamesta piniginė, atsitiktinis susitikimas gatvėje, subjuręs oras kaip tik tuo metu, kai tu išsiruoše į svarbų susitikimą. Ar teko patirti tokią būseną, kai viskas krenta iš rankų arba atvirksčiai – einasi kaip per sviestą? Tikriausiai buvo ir taip, kad visi aplinkiniai tarsi susitarę trukdė tau pasiegti vienaip ar kitaip. Susimąstyk – galbūt tau tikrai nevertėjo to daryti, jei jau iš pat pradžių taip nesisekė? Būna ir taip, kad į pagalbą pasitelkę tokius signalus aukštesniosios jėgos stengiasi užkirsti kelią ištis didelėms katastrofoms. Štai žmogus paskutinę minutę apsigalvojo nevykti į kelionę – galbūt kažkas sutrukdė,

o gal šeštas jausmas pakuždėjo likti namuose. Lėktuvas, kuriuo jis turėjo skristi, patyrė avariją, visi keleiviai žuvo. Kas tai? Atsitiktinumas? O gal dėsningumas, pagal kurį visatos gyvenimas vyksta būtent taip, o ne kitaip? Tik, panašu, šis dėsningumas yra pakankamai slapas, jį nuspėti lemta tikrai ne kiekvienam.

Mes šį gebėjimą vadiname intuicija, šeštuju jausmu, aiškiaregystės dovana. Ne visų ji vienodai gerai išvystyta, tačiau ją galima treniruoti. Tereikia tik atidžiau įsižiūrėti į patį gyvenimą, ir jis pats atsakys į visus klausimus.

JEI PAKELIUI VIEN BLOGIEČIAI – GAL NE TUO KELIU EINI?

Dar vienas signalas, kurį verta išmokti atpažinti – nuolatiniai susidūrimai su blogais žmonėmis. Ką tik pabėgusi nuo pavydaus vaikinio imi ir išteki už dar pavydesnio vyro. Arba neapsikentusi ūmaus būdo viršininko pereini dirbti į kitą darbą, o naujasis šefas – it pirmojo brolis dvynys, bent jau savo elgesiu. Kodėl taip nutiko? Kodėl tave likimas ir vėl suvedė su ta pačia problema? Todėl, kad neišmokai pamokos. Toks gyvenimas gali tave ilgam susaistyti su goduoliais, skandalingais niekšeliais, sukčiais ir pan. Kol pagaliau nesuprasi, jog likimas juos tau siunčia ne norėdamas tave pakankinti, o pirštu baksnodamas į kokį nors svarbų visatos dėsnių ir primindamas, jog turi jo paisyti ir ištaisyti kokią nors savo gyvenime nuolat daromą klaidą. Ir daugiau taip nebesielgti. Sutik, juk keista: tu esi dosni, tačiau gyvenime tave nuolat supa šykštuoliai. Perdėtas taupumas būdingas tavo vyrui, mamai, anytai, kaimynei ir netgi tavo vaikams! O

viskas kaip tik dėl to, kad tu – dosni! Ir didžiuojiesi tuo, save iškelei aukščiau už kitus, mat materialinės gėrybės ir jų kaupimas nėra tavo gyvenimo tikslas. Taigi kol neatsisakysi savo perdėto išdidumo, pasireiškiančio dosniu išlaidavimu – tol gyvenimas tave auklės.

Beje, aukštesniosios jėgos neretai pašmaikštuoja ir kitaip. Pavyzdžiui, ilgai šaipiusis iš kokios nors kito žmogaus savybės ar trūkumo ūmai pastebi, kad tai, iš ko šaipėsi, vienaip ar kitaip yra susiję su tavimi pačia. Štai ir prisimeni norom nenorom vaikystėje girdėtus prietarus: nesmerk kitų, nes ir tau taip nutiks, nekask duobės kitam, nes pats įkrisi, aukštai kilęs žemai pulsai ir... niekada neišsižadėk ligos, „tūrmos“ ir ubago lazdos!

SKAUDŪS DŪRIA!

Ypač sunkiais atvejais, kai žmogus visiškai atsisako suprasti savo angelo sargo siunčiamus signalus, jam tenka susidurti su itin dideliais sunkumais ir netektimis. Kad jis vis dėlto pagaliau atrastų tikrąsias, o ne menamas gyvenimo vertybes. Juk ir tau veikiausiai teko sutikti žmonių, kurie visiškai pasikeitė po kokių nors lemtingų jų gyvenimo įvykių. Tarsi būtų iš naujo gimę. Tai reiškia, kad jie pagaliau išgirdo, perskaitė, suprato didžiąsias savo lemties paslaptis. O štai tiems, kurie vis dar nesupranta, belieka atsidusti: „nelaimė viena nevaikšto“. Kai likimui nepavyksta įtikinti žmogaus, jog jis kažką daro ne taip, į pagalbą pasitelkiama sunkioji artilerija. Pavyzdžiui, ligos. Rimta liga yra rimtas signalas, kad kažkas vyksta ne taip. Galbūt galvoji ne taip? O gal elgiesi nepaisydama pasaulio harmonijos?

ĮSIKLAUSYK Į SAVE!

Aukštesnių jėgų siunčiamus ženklus galima priimti žvelgiant per fatalizmo prizmę, tikėti savo likimu ir nesistengti jo pakeisti. Tačiau galima ir pagerinti savo lemtį, auginti savo sielą, kilstelėti ją į aukštesnį lygmenį, kad pagaliau netektų kentėti dėl nuolat pasikartojančių tų pačių bėdų. Kaip? Visų pirma atidžiau stebėti pasaulį ir dažniau

Perkelta iš 2 psl.

Prietarai

Atkelta iš 1 psl.

įsiklausyti į savo vidinį balsą. Vidinis dialogas su pačiu savimi padės rasti atsakymus į daugybę klausimų. O dažnas prietaras yra puikus kelrodis į tavo kamuojančios problemos sprendimą.

Šaltinis Eli.lt

KODĖL MES TIKIME PRIETARAIŠ?

Prietarų esmė yra ta, kad jie padeda prisiminti sėkmes ir pamiršti nesėkmes. Itin prietaringi mes tampame tuomet, kai susiduriame su sunkumais. Dėl liūdnų minčių imame blogiau kontroliuoti savo veiksmus ir padarome naujų klaidų. O po to viską kalte suverčiame juodai katei. Jeigu žmogus katę apeina, vadinasi, jis įtiki, jog viskas bus gerai ir taip nuteikiame save sėkmei. Tad, psichiatrų nuomone, prietaringumas sumažina vidinę įtampą, padeda nusiteikti sėkmei, veikia tarsi placebo.

Taigi, prietarai, patarimai, pasakos ir t.t. tiesiog tautos kultūros dalis – savotiškas liaudies menas. Neretai prietarai susipina su papročiais, tradicijomis, o riba tarp jų sunkiai apčiuopiama. Yra manoma, kad atsirado dar tuomet, kai žmonės tiesiog nemokėjo paaiškinti daugelio reiškinių, ir kad būtų ramiau gyventi, sugalvodavo kokį nors prietarą, kaip pvz., belsti į medį. Daugelis prietarų naudoja todėl, kad taip įprasta, net nesusimąstydami. Ko gero, daugelis nusijuoks iš prietaro, kad juodos katės perbėgimas per kelią yra blogas ženklas, tačiau beveik niekas nenorės skersai kelio pereiti laidotuvių procesijai... galbūt iš pagarbos ar "tradicijos", o gal visgi tai prietaras?

Galima teigti, kad prietarai, kaip ir papročiai, daro gyvenimą įdomesnį. Paprasti daiktai įgyja magišką galią. Juodas katinas nėra vien juodas katinas, o 13-oji – penktadienis – diena ne tokia kaip visos kitos. Nors tenka pripažinti, kad daugiau žinome blogųjų prietarų. Gal tiesiog reikėtų susikurti daugiau teigiamų?

Sakoma, kad jei išėjus rytą iš namų pirmas sutiktas žmogus bus vyras – diena būsianti sėkminga, jei moteris – priešingai. Ir nors šiais laikais galima būtų ką nors kaltinti diskriminacija, kaip dabar madinga, vis tiek smagu – ypač jei sutinki vyrą :)

Prietarai – kaip ir lietuvių liaudies dainos, pasakos, patarlės ėjo, eina ir eis karta iš kartos. Paskaityti prietarus įdomu, kartais net labai juokinga. Pateikiame įdomesnių ir ne taip gerai žinomų prietarų sąrašą.

- Negalima dėti pirštinių ant stalo, nes neturėsi pinigų.
- Kad pinigineje visada būtų pinigų, reikia į ją įdėti raudoną siūlą ar juosteletę.
- Jei radai kokią nors monetą, gulinčią skaičiumi į viršų, nekelk jos, nes sulauksi nelaimės. Jei radai gulinčią į viršų herbą, būtinai pasiimk – taip prisišauksi laimę.
- Jei kas nors pametė du centus, tai neimk dviejų, imk vieną – tai neša laimę.
- Negalima nakčiai ant stalo palikti peilio, nes namuose bus nesutarimų ir pykčių.
- Jei ant stalo padėsi dėžutę su naujais batais, ypač baltos spalvos – namuose lauk nelaimės.
- Niekad negalvok, kad kas atsitiks blogo, nes galvodami galime patys prisišaukti nelaimes.
- Jeigu susapnavai blogą sapną, tik prabudęs pažiūrėk pro langą. Tada jis neišsipildys.
- Prieš egzaminus niekada nereikia plautis galvos, nes išplausi visas ži-

niais.

- Jei plauni grindis, niekada nepradėk plauti nuo slenkščio – prisišauksi nelaimę
- Jei alkūnė niežti, vadinasi, teks svečiuose miegoti (nakvoti).
- Kai mėnulis keičiasi iš delčios į jauną, reikia sugalvoti norą ir mėnesio eigoje tas noras išsipildo.
- Jei žmogus pamato vaivorykštę – tai geras ženklas. Neveltui vadinama – laimės juosta.
- Kada du žmonės ištaria vienu kartu tą patį žodį, bus svečias melagis.
- Iššukuotų plaukų negalima paleisti pavėjui – niekada nesusikursi laimės.
- Jei pasižiūri į laikrodį, kai rodo vienodus skaičius pvz. 17.17, tada sugalvok norą ir pabelsk į laikrodį tris kartus...
- Jei per vestuves būsimas vyras tau užminės ant suknelės – po vestuvių greitai išsiskirsit.
- Per vestuves nuotakai negalima puošti perlų papuošalais, nes visą gyvenimą verks.
- Vestuvinius žiedus niekam negalima duoti matuotis – nei iki, nei po vestuvių.
- Negalima vienu metu dviem žmonėms šluostyti rankų tuo pačiu rankšluosčiu, nes bus pykčių.

